

[Niin-Hansen.]

trede lovforslag om kildeskat, har jeg forstået på den måde, at vi ikke kan forvente nogen fjerde udgave fra regeringens side. Jeg har forstået, at regeringen siger, at nu indledes forhandlingerne i dette folketingsår, og at det er i dette folketingsår, det skal afgøres, om vi skal have en skattereform. Hvis man ikke når til noget positivt resultat, sådan har jeg forstået regeringen, skal man ikke regne med, at regeringen vil fortsætte med sine oplæg, men spørge om vælgernes mening. Hvis ikke denne forståelse er rigtig, vil jeg gerne korrigeres.

Regeringen har endvidere tydeligt tilkendegivet, at den sætter løsningen af kildeskattespørgsmålet i spidsen. Det tager vi til efterretning med den tilføjelse, at det konservative folkeparti også gerne ser problemet løst, således at der opnås en adgang til at betale skatten, samtidig med at indkomsten erhverves.

Vi kan også give tilslutning til den opfattelse, at der har været talt så længe om en skattereform, at der nu må handles. Det er jo rigtigt, som det er blevet anført af hr. Peter Nielsen, at der er særdeles meget umoderne og antikveret i vor nuværende skattelovgivning, og at det hæmmer den udvikling, vi kan ønske på mange områder inden for vort samfund, hvis vi skal fortsætte med et sådant skattesystem. Vi ønsker derfor i mit parti at deltage i en forhandling med henblik på nu omsider at få en reform. Mit partis ordfører i merværdiafgiftsudvalget, hr. Knud Thomsen, kunne da også ved første behandling af dette lovforslag udtale mit partis positive ønske om at medvirke til en omlægning af skatterne gennem en ordning, der hviler på en 10 pct.s merværdiafgift. På samme måde kan jeg i dag som ordfører for mit parti i spørgsmålet om samtidighedsskat sige, at vi gerne vil medvirke til, at vi får en ordning, så alle borgere kan få mulighed for at betale skatten, samtidig med at de erhverver indkomsten.

Vi har som indledning til denne forhandling fået et oplæg, der er ændret på nogle punkter, men i det store og hele hviler på de principper, som også de tidligere lovforslag hvilede på. Vi har ved den tidligere behandling af kildeskattespørgsmålet rettet en række indvendinger herimod. Jeg skal

ikke gentage disse indvendinger af principiel art, der er knyttet til, at regeringen foreslår en tvungen ordning og en ordning, der skal administreres af arbejdsgiverne. Man kender indvendingerne, og når vi ikke gentager dem, er det, fordi vi finder det overflødig, og også fordi der vel heller ikke er megen rimelighed i her ved optakten til forhandlingerne at gentage den diskussion.

Vi har ønsket fra vor side at fremlægge andre synspunkter og andre muligheder med henblik på at få en skattereform. Vi har for 1 år siden fremlagt tanken, jeg vil sige forslaget om den frivillige kildeskat både som et tilbud og som alternativ til det forslag, der var fremsat af regeringen.

Det var et tilbud i en situation, hvor det så ud til, at skatteforhandlingerne kunne stoppe, således som placeringen var omkring kildeskatten, hvor der jo ikke var tilslutning i det høje ting til regeringsforslaget, og hvor det endvidere var således, at regeringen mere og mere lagde vægt på at få løst denne sag og vi andre også så, det var ønskeligt. Det var et alternativ, fordi vi igennem vedtagelsen af en frivillig ordning vil kunne opnå alt det, som finansministeren med rette har fremhævet i sin fremsættelsestale vedrørende dette lovforslag man skal opnå igennem en kildeskatteordning, men således at det kan ske uden de ulemper, som vi mener er knyttet til regeringsforslaget.

Ja, når man nu bruger betegnelsen frivillig kildeskat, burde jeg egentlig have begyndt med at sige, at hr. Peter Nielsen jo har spillet en stor rolle i forbindelse med denne betegnelse, for han har simpelt hen været gudmor. Vi har ikke betegnet vort forslag som frivillig kildeskat, men da det kom til debat her for et år siden — jeg har set efter i forhandlingerne — brugte hr. Peter Nielsen som den første udtrykket, og det skal han da æres for, for jeg synes egentlig, at det passer ganske godt. Det er en frivillig ordning, som alle, der ønsker det, kan tiltræde. Om man betragter det som kildeskat, afhænger jo noget af definitionen. I almindelighed opfatter man kildeskat som en opkrævningsmetode, der går ud på, at man får lejlighed til at betale skatten med det samme. Det er i hvert fald den definition, gallupinstituttet anvender, når det spørger om det — hvis man vil have henvisning til et sted, og vi har jo i hvert fald